

RZYM 21 lutego (PAT). Havas. Agencja Siefianiego oświadcza, że ruch robotniczy ma charakter krysto ekonomiczny. „Epoca” donosi z Neapolu o starciach w fabrykach metalurgicznych w Bagnoli pomiędzy strajkującymi i robotnikami, pragnącymi pracować. Jest kilka rannych.

W Kamieńcu władze polskie zaskwestrowały 700 mil. karbowanów.

ŁWÓW, 22 lutego. Z Kamieńca Podolskiego donoszą, że władze wojskowe polskie zaskwestrowały tam w ukraińskim Banku państwowym 700 milionów „karbowanów” w papierowych banknotach.

Bank opieczętowano, a równocześnie wojsko zamknęło drukarnię, w której bito masowo zaskwestrowane „karbowance”. Za te papierowe bezwartościowe w gruncie rzeczy pieniądze Ukraińcy rozbiłali się za granicą.

Koalicja wobec odmowy Niemiec wydania winnych.

LIJON, 21 lutego. (PAT) Radj. krak. W komisji Izby deputowanych dla spraw zagranicznych złożył Millerand sprawozdanie o sw. podróży do Londynu. Rozważano odmowę Niemiec wydania winnych. Z tego powodu koalicja przedsięwzięła środki ostrożności. Również odmowa Niemiec dostawy węgla pociągnęłaby za sobą odpowiednie decyzje ententy. Wreszcie p. d. i Millerand powody, dla których Francja oświadczyła się za pozostawieniem Turkom Konstantynopola i niektórych stref z jej najbliższej. Wywody Milleranda przyjęła komisja jednomyślnie do wiadomości.

Francja a zagrożenie rosyjskie.

PARYŻ, 21-go lutego. (PAT) Havas. „Le Temps” rozważając zagrożenie rosyjskie, przychodzi do wniosku, że Francja nie powinna brać czynnego udziału w rozwiązaniu tego zagrożenia wobec tego, że nie jest znanem, czym jest nowa Rosja. Francja powinna skupiać się na kształtowaniu się stosunków rosyjskich. Wypadnie to na korzyść Francji, gdyż interes narodowy Rosji biegnie po tej samej linii, co interes narodowy Francji.

Fiasco strajku komunistycznego w Bułgarii.

WIEDEN, 22 lutego. (PAT) W.B.K. donosi z Sofii: Strajk funkcjonariuszy państwowych i kolejowych, wywołany przez żywy radykalizm i komunistów zakończył się powrotem strajkujących do pracy. przyczem rząd zastrzegł sobie ukaranie organizatorów strajku oraz przyjęcie z powrotem do służby tylko tych, którzy dadzą gwarancję sumiennej pracy. Personal przyjęty w czasie strajku będzie zatrzymany.

Wybory nowego prezydenta Stanów Zjednoczonych.

WIEDEN, 22 lutego. (PAT) W.B.K. donosi z Nowego Jorku: Konwent republikański uchwalił program, w którym republikanie wystąpią przy wyborach prezydenta. Obejmuje on żądanie natychmiastowej ratyfikacji traktatu pokojowego przy równoczesnym zastrzeżeniu, że Stany Zjednoczone mają mieć możność wystąpienia z Ligi Narodów w poprzednim formalnym zgłoszeniu tego postanowienia, oraz że nie przyjmują na siebie obowiązku wysyłania wojsk zagranicę.

Demobilizacja armii sowieckiej?

WARSZAWA, 22 lutego. (PAT) Radjo-telegram PAT z Wiednia. W.B.K. donosi, że angielski pełnomocnik O'Grady oświadczył wobec współpracownika „Morning Post” że Rosja sowiecka zobowiązała się zdemobilizować zupełnie swoją armię pod warunkiem że granice jej będą nienaruszone, a koalicja zagwarantuje nienaruszalność obszarów Rosji. W czasie układów między Litwinowem a O'Gradyem poruszono także możliwość zmiany systemu sowieckiego.

Irlandczycy walczą o niezawisłość.

WARSZAWA, 22 lutego. (PAT) Iskrowo z Wiednia. W.B.K. donosi z Londynu, wedle „Telegraph”, że wczoraj aresztowano w Dublinie 11 siłowników. W miejscowości Westerry uzbierali Irlandczycy zaatakowali grupę policjantów granatami ręcznymi, karabinami i rewolwerami. Atak został odparty.

Inteligencja

pracujący: Biorą przykład z robotników! Organizują się w związki zawodowe i żądają - solidarnie lepszych warunków pracy! Twórz kooperatywy nie i poswól się okradać paskarzom!

W rocznicę bohaterkiej śmierci w obronie Ojczyzny
a. t. a.

Stanisława Granosika

ppor. II Baonu 28 p. p. „dziesiąt Łódzkich”
odbędzie się we wtorek, d. 24 b. m. o godz. 10 przed południem nabożeństwo żałobne, na które zapraszają
KOLEDZY.

O połączenie organizacji pracowników handlowych.

(Zwyczajne zebranie w Stow. Handlowców).

(k) W ubiegłą sobotę, w lokalu przy ulicy Piotrkowskiej nr. 108. odbyło się nadzwyczajne zebranie Stowarzyszenia Handlowców Polskich.

W obecności 230 członków zebranie zajął prezes p. Kalfanek, zaznaczając, że głównym punktem porządku dziennego jest złożenie przez delegatów relacji w sprawie podjęcia kroków w celu zorganizowania pracowników handlowych w jeden Związek dla całego obszaru Polski, a więc złączenia z istniejącymi zrzeszeniami pokrewnymi.

Na przewodniczącego powołano pana Zygmunta Fiedlera, który zaprosił na asessorów pp. Kąsinowskiego i Kowalewskiego, a na sekretarkę p. K. Drazównę.

Po uchwaleńiu podwyższenia składki miesięcznej z 3 do 6 mk., p. Hilzner przedstawił wniosek zarządu, dotyczący przyjęcia do Stowarzyszenia członków Stowarzyszenia pracowników handlowych chrześcijan z ulicy Pustej. W myśl projektu Stowarzyszenia z ulicy Pustej, którego członkami są i Niemcy, zamieszkałi oddawna w Łodzi, ma być zlikwidowane.

Dążeniem inicjatorów projektu jest, aby handlowcy na terenie Polski nie rozdrabniałi się, lecz stworzyli silną, jednolitą organizację. Wniosek ten wywołał bardzo ożywioną dyskusję, w której zabierali głos pp. Kalfanek, Boryslawski, Ładewski i inni. W dłuższym przemówieniu p. Ładewski zaznaczył, iż po całkowitem zlikwidowaniu Stow. pracowników handlowych chrześcijan, którzy zgłosili swój akces, przyjmowanie na członków odbywać się będzie na podstawie orzeczenia specjalnej komisji kwalifikacyjnej. Zakwestjonowane będzie przyjęcie tych, którzy kiedykolwiek ujawniali dążenia antypolskie.

Na wniosek p. Kukulaka, zebrani zaaprobowali dotychczasową działalność zarządu Stow. w kierunku fuzji ze Stow. pracowników z ul. Pustej i upowaznili zarząd do dalszej akcji.

Następnie p. Bojarski zwał sprawę ze zjazdu ogólnokrajowego w Warszawie, odbytego w dn. 7, 8 i 9 grudnia r. ub. Mimo usiłowań przedstawicieli niektórych stowarzyszeń, nie udało się utworzyć jednej organizacji z powodu rozbieżnych

poglądów politycznych. Wobec niepożądanego sytuacji, jaka wytworzyła została na zjeździe, delegat łódzki, p. Waszkiewicz, złożył w imieniu Łodzi, części Warszawy i Kalisza oświadczenie treści następującej:

„Stwierdzamy, że Zjazd nie dąży do do zasadniczego celu połączenia ruchu zawodowego pracowników handlowych, przemysłowych i biurowych, że warunki, w jakich odbywają się obrady Zjazdu odbierają mu prawo i powagę do stanowienia w imieniu wszystkich zainteresowanych grup pracowniczych, że wobec nielicznego udziału w obradach, przypadkowa większość narzuca zamierzone z góry projekty statutów, które niezawsze mają na względzie zadania zawodowe.

Wobec tego zaznaczamy wyraźnie stanowisko swoje jako przeciwnie zapadłym uchwałom, które nie mogą w tych warunkach posiadać mocy obowiązującej”.

Z kolei p. P. Ładewski referował sprawę przyłączenia się do projektowanego Syndykatu Poznańskiego, popieranego przez Związek Kupiecki i Związek Handlowców w Poznaniu, dowodząc, że utworzenie Syndykatu ma na celu stworzenie wytycznej linii, po której szłyby planowa praca zjednoczonego ogółu pracowników handlowych.

P. Waszkiewicz scharakteryzował cały ruch zawodowy pracowników handlowych w Polsce i w końcu zaznaczył, iż Zjazd w Warszawie nie doprowadził właściwie do ogólnego Zjazdu, bo dominowały wpływy polityczne.

Po dyskusji zebrani większością głosów upowaznili zarząd do przystąpienia do Syndykatu w Poznaniu.

Następnie uchwalono wniosek p. Boryslawskiego, aby utworzyć przy Stow. specjalną „komisję, któraaby zajmowała się zbieraniem materiału, dotyczącego bytu pracowników handlowych, oraz danych, dotyczących zjazdu.

Wreszcie na wniosek p. Hilznera postanowiono, w celu zapobieżenia rozdrabnianiu się pracowników, a łączenia się z sobą, utworzyć sekcje według poszczególnych specjalności. W ten sposób powstaną przy stow. sekcje pracowników ubezpieczeniowych, bankowców i t. d.

Wiadomości bieżące.

Kalendarzyk.

23	Dziś Florentego
Poniedziałek	Jutro Dziś przestępny
	Wschód słońca. 7 m. 05
	Zachód „ 5 m. 24
	Wschód księżyca 8 m. 63
	Zachód „ 10 m. 12

Wspominki historyczne.

28. II. 1766. Lunewil. Umiera król Stanisław Leszczyński. Zmuszony przez przemoc obcą do opuszczenia kraju, osadził jako dożywotni władca Lotaryngii, gdzie pozostawił po sobie najlepsze wspomnienia. Nie zapominał jednak o swej ojczyźnie i rozmyślał nad tem, jakby ją z toni upadku wydźwignąć. Myśli swe wyłożył w piśmie: — „Głos wolny wolność ubezpieczający” — gdzie gorąco umował się za uścisnionym stanem chrześcijańskim.

Z życia organizacji N. Z. R. z dzielnicy Górnej.

Zarząd dzielnicy Górnej zwołuje zebranie wszystkich dziesiętników i delegatów, którzy zostali wybrani w dniu 8 lutego r. b., aby się stawili punktualnie w dniu 24 bm. o godz. 6 wiecz. do Klubu dzielnicowego Kątna nr. 2.

Teatr, muzyka i sztuka.

Teatr Polski.

Występ Ludwika Solskiego.

Data w poniedziałek po ośmiu najniższych ukazał się wesele krótkowłosa A. Kugla pt. „Siostra Helena”.

We wtorek pierwszy raz po ośmiu antycznych „Mieszczanie”.

Z miasta.

Od wszystkich państw latnieje dyspensacje.

(r) Kardynał Kakowski ogłosił list do duchowieństwa, w którym powiada, że przy każdym braku żywności, wygórowanych cenach itp. wolno spożywać we wszystkie pory wszystkie potrawy, nie wyłączając mięsnych i przygotowanych na tłuszczach zwierzęcych. Wyjątek stanowi jedynie post w Wielki Piątek, który bezwzględnie powinien być przez wiernych obserwowany.

Z życia współdziałowego.

Zarząd Stow. spożywczego „Wyzwolenie” zgodził się na wcielenie do Stowarzyszenia składnicy robotniczej istniejącej przy fabryce „Leonhardt, Woelher i Gerhardt”, która zgodziła swój akces do „Wyzwolenia”, o czym w swoim czasie pisaliśmy. Wobec przyjęcia składnicy, zarząd „Wyzwolenia” postanowił powiększyć zapasy towarów.

Wspomniana składnica robotnicza jest już 18-tą z rzędu z pośród tych,

które już zgłosiły swój akces do Stow. Spół. „Wyzwolenie”.

— Przeciwni spekulacji biletami kolejowymi.

(r) Rozwiązana w ostatnich czasach do nieprzewidywalnych granic spekulacja biletami kolejowymi w Warszawie zwróciła już uwagę Urzędu walki z lichwą, który ujął już pięciu spekulantów (samych żydów) i ukarał ich aresztem. Zarządzenie to nerazle poskutkowało.

U nas w Łodzi tymczasem cicho o tym kierunku. Hjeny spekulancie grają w najlepsze. Należałoby, by władze corychlej u nas ukrucyły te praktyki, będące jeszcze jedną formą bandytyzmu na publicznej drodze.

Udogodnienie kolejowe dla urzędników państwowych.

(r) W celu udogodnienia przy nabywaniu biletów kolejowych urzędnikom instytucji państwowych i komunalnych, delegowanych w interesach służbowych, wprowadza się następujące zarządzenie: wyżej wymieniani urzędnicy w celu nabycia biletu, winni być zaopatrzeni w imienną zaświadczenie swej władzy zwierzchniej, iż są delegowani w sprawach służbowych, które to zaświadczenie pozostaje w kasie biletowej, i wtedy mogą nabywać bilety w kasie biletowej Stacji Miejskiej (ul. 6-go sierpnia Nr 7), w dni powszednie od godz. 9-ej rano do 2-ej po poł., w niedzielę i święta od 9-ej rano do 12-ej w połud. W razach nagłych bilety mogą być nabywane również na stacjach: Łódź-Fabr. i Łódź-Kal. w kasach biletowych przy okienku, przeznaczonym specjalnie do sprzedaży biletów wojskowych. W razie jakiegokolwiek nieporozumienia w tym względzie, należy się zwracać do zarządcy stacji lub do jego pomocnika dyżurnego.

Utopianie p. Adolfa Kona.

(r) Prezes Sądu Okręgowego p. Adolf Kon na własne żądanie opuścił piastowane przez siebie stanowisko.

za czasy bohaterów.

(r) Jutro tj. we wtorek o godz. 10 przed poł. w kościele św. Krzyszta odprowadzono białego nabożeństwo żałobne za duszę ppor. 28 pp. „dziesiąt Łódzkich” Stanisława Granosika, który rok temu zginał śmiercią bohaterów krajowych na rubieżach Rzeczypospolitej w jej obronie.

Żołnierze zjazdu Macierzy Szkolnej.

(k) Zapowiedziany na dzień 24 b. m. Zjazd delegatów Kół Polskiej Macierzy Szkolnej, a powodu utrudnionej komunikacji został odłożony do marca rb.

Paderewski dla miasta Zgierza.

(k) Marszałek Sejmu Ustawodawczego go zawiadomił Magistrat m. Zgierza, że poseł Ignacy Paderewski złożył do jego dyspozycji czek na 50,000 mk. dla najuboższych mieszkańców m. Zgierza. Suma ta pochodzi z podziału kwoty, jaką otrzymał Paderewski od konsula generalnego w Australii, który stał na czele jednego z komitetów powstałych w Anglii i Ameryce dla ratowania ofiar wojny.

Akacja plebiscytowa w Zgierzu.

(k) Zgierski Oddział Polskiego Tow. Krajoznawczego wyłonił sekcję odczytową, agitacyjną, finansową i literacką, które mają na celu spopularyzowanie ważności okrągów plebiscytowych i zbieranie funduszy na powyższe cele.

— „Bohaterka” Kokoszka.

(k) Policja aresztowała wczoraj dwóch dezertów, którzy zbiegli z wojska i ukrywali się. Są to Alter Baruch, szereg. 28 p.p. oraz Izrael Kokoszka, posiadający podrabiony paszport na imię Izrael Kona.

Zabudowa m. Zgierza.

Magistrat m. Zgierza przystąpił do sporządzenia planu zabudowy i regulacji miasta. Plan ten ma stanowić uzupełnienie okręgowego planu zabudowy m. Łodzi, który opracowywany jest przez Magistrat łódzki, Magistrat m. Zgierza powierzył pracę tę łódzkiemu Oddziałowi zabudowy Miasta. Kierownictwo nad tą pracą objął inż. Adolf Goldberg.

— Systematyczna kradzież na 100 milionów.

(k) W ciągu kilku miesięcy z młodszej Artura Fajngolda przy ul. Piotrkowskiej 115 służąca Wanda Sienicka skradła różnych kosztowności i gotówki na sumę 500,000 Mk.

Sensacyjne szczegóły agitacji komunistycznej w Polsce.

—(o)—

W związku z podanymi już przez nas wiadomościami o aresztowaniu w Warszawie całego komitetu bolszewickiego—prasa krakowska podaje charakterystyki pojmanych „działaczy”—członków centralnego komitetu komunistycznego w Warszawie.

Pan Warszawski, posługujący się pseudonimem Warski, jest starym socjaldemokratą. Wysoki, chudy, z jednym nieco popsutem okiem, ma dosyć sympatyczny typ siwiejącego bruneta o rysach semickich. Bardzo wykształcony, posiada wcale niezłe maniery towarzyskie i w życiu codziennym jest zupełnie zasymilowany.

Warski był urzędnikiem polskiego Ministerjum pracy i opieki społecznej.

Drugi z aresztowanych, Grabowski, był urzędnikiem głównego urzędu statystycznego.

Bardzo interesującą osobistością jest pan Ciszewski, z zawodu inżynier, człowiek wielkiej pracy, agitator niezmordowany. Jest innaży tak zacięty, że na wypadek zwycięstwa komunizmu przelewałby on krew burżuazji bez zmruczenia oczu i bez najmniejszych wyrzutów sumienia.

Truskier jest synem bardzo bogatej rodziny burżuazyjnej rosyjskiej, która ma dwanaście domów w Warszawie i jest spokrewnioną z bogatymi rodzinami żydowskimi, stojącymi jeszcze jedną nogą w obozie ortodoksów i sympatyzującymi z tak zwanym ruchem ludowym żydowskim. Sam Truskier, młody i elegancki człowiek, jest przeciwnikiem samodzielności państwowej polskiej. Podczas wojny czasu dłuższy spędził w Rosji i Danii. Fanatyk, jest mniej ideowcem, niż Ciszewski i mniej wykształconym, niż Warszawski-Warski. Do bolszewizmu ciągnie go przecież jakiś wrodzony mu zapal.

Grabowski jest najmniej znanym.

Przy aresztowanych znaleziono cały szereg dowodów, ustalających niezłomność i działalność w najściślejszym porozumieniu z Moskalami i Niemcami, składającą raporty o wynikach swej występnej działalności i otrzymującą stamtąd pieniądze.

Niezmiernie ciekawą i charakterystyczną w raporcie, kierowanym do socjalistów, jest cyfra miesięcznych wydatków na utrzymanie płatnych funkcjonariuszów, obsługujących centralny komitet komunistyczny. Pensje wynoszą ni mniej ni więcej tylko 775,000 marek miesięcznie. Słowem całe ministerjum.

Nie mniej ciekawe są dane, dotyczące stanu organizacji.

„Wpływy nasze — jak piszą o sobie agitatorzy komunistyczni — w Łodzi i Warszawie są najsilniejsze wśród bezrobotnych, rosną wśród kolejarzy (prócz służby ruchu), dominują wśród górników Zagłębia, co wykazały wybory mętów zatrudnianych do komitetów kopalnianych. Organizacje żydowska i niemiecka istnieją, partja stoi na stanowisku centralistycznym”.

W Komitecie centralnym, jak widać z raportu, było 12 wybranych członków, z których dziś 8 siedzi za kratą. Organizacja składała się z wydziałów: prasowego, technicznego, wojskowego, wiejskiego, Związków zawodowych, żydowskiego, okręgowego i zatrudniała 241 osób. Poza tem współdziałał cały szereg osób, zajętych w innych dziedzinach.

Ciekawą jest wkońcu cyfra miesięcznego wydatku na bibulę (druk), sięgająca 10 miliona marek.

Z Krakowa.

(Od własnego korespondenta).

Za czasów austriackich, z jednej strony klerykalizm, nie mający nic wspólnego z prawdziwą nauką Chrystusa, z drugiej strony socjalizm międzynarodowy, balawacili obywateli naszych, ciągnąc do swoich obozów. A jeżeli znalazł się ktoś odważniejszy i wystąpił z prawdziwie szczerą pracą narodowo-oświatową lub podniesieniem dobrobytu warstw pracujących, to go tak długo prześladowano, aż wyczerpany z siły, legł w grobie. Tak pozostali w ostatnich dziesiątkach lat, zrujnowani walką s. p. Szczepanowski, ks. Stojalowski i wielu innych, a w obecnych czasach stoi na tej drodze ks. biskup Ban-łowski.

Ale zmieniły się czasy i zachy kapłan i prawy Polak wkrótce stanie na właściwym stanowisku.

Asyzyrzeljański „Głos Narodu” z

Ila jarmarku w Gdańsku.

Wyjątek z mowy, wygłoszonej przez pewnego redaktora z Łodzi na zgromadzeniu kupców gdańskich:

Kupcy polscy, hurtowi, czy też detaliczni!
Wy, przyjaciele moi polityczni!
Wy stanowicie narodu podstawę!
Plujcie na antypaskarską w kraju naszym wrzawę!
Choć robotnicza tłuszcza ły was od paskarzy,
Wyście pierwsi w mem sercu! Niech was Pan Bóg darzy!

panem Horowitsem na czele, jak i międzyrodowki np. Daszyńskich i Bataglij muszą ustąpić miejsca uczciwej pracy.

Odyto się w Polskim Związku Narodowym liczne zebranie członków, na którym p. dr. Juliusz Skulski, prezes tego Towarzystwa, przedstawił walki stronnictw, programy i dotychczasową ich działalność w trzech byłych zaborach.

Aby praca była skuteczną i owocną, postanowiono przystąpić do stronnictwa Narodowego Związku Robotniczego, uznając je za prawdziwie i rzetelnie pracujące, tak dla Ojczyzny, jak i sier robotniczych.

Myśl tę rozwijał P. Z. N. już od kilku miesięcy. O strajkach nie myślał, ale sumienną pracą zdobywają sobie uznanie.

Jest nadzieja, że szucona myśl znajdzie oddźwięk w szerokich masach naszego obywatelstwa i zgrupuje je w P. Z. N. w celu uzdrowienia stosunków w mieście naszym i podniesienia dobrobytu.

Warsz.

Z Mińska Litewskiego.

(Od własnego korespondenta).

(Zjazd Straży Kresowej—Połączenie z Polską i różne).

W dnach 8 i 9 w sali szlacheckiej odbywał się Zjazd Ludowy pow. mińskiego, zorganizowany przez „Straż Kresową” — w liczbie 225 delegatów. Zagali Zjazd p. Zaczek, przewodniczył mu pan Okieńczy z gm. Stobleckiej. Pierwszy, witając delegatów, przemawiał p. Święto-rzecki kierownik Straży Kresowej na Okręg Miński, kończąc okrzykami na cześć ludu polskiego i białoruskiego. Dalej sabiniali głos pp. Zaczek, Stabelski (łodzianin) Wierzbicki, i redaktor „Gońca Mińskiego” p. Wojewódzki (referaty), oraz pp. Suszyński, Bulbat, Ciawłowski, W. Stwosch i wielu innych.

W drugim dniu po obszernej dyskusji zgłoszone dwie rezolucje, w których pierwsza mówi o połączeniu Białorusi z Polską i przyspieszeniu wprowadzenia w życie reformy rolnej, a druga o utworzeniu Republiki Białoruskiej.

Przeszła oczywiście 165 głosami przeciw 60 rezolucja pierwsza. Obratzeni zwolennicy drugiej rezolucji opuścili salę obrad. Po wysłaniu depeza do Naczelnika

Państwa, Sejmu i premiera ze śpiewem pieśni patriotycznych zjazd zakończono.

Co do cen produktów pierwszej potrzeby, to równają się one niemal lódzkiem. Wydano tu rozporządzenie przyjmowania rubli carskich narówni z markami.

Wskutek częstych wypadków rozboju i napadów, zaprowadzono sądy doraźne.

Wskutek kursowania małej ilości pociągów osobowych, tak na linii Wilno-Warszawa jak i linii Mińsk-Brześć, panuje ogromny ścisk i wielu pasażerów zostaje na stacji, mimo wykupionych biletów.

Wincenty Stwosch.

Z kraju.

Z Pabjanio.

Z Magistratu i Rady miejskiej.

Rozbita po wystąpieniu 11 radnych organizacji narodowych, Rada radzi sobie jak może. Niedawno wybrano na wiceprezydenta tow. Gramsz, a na prezesa rady tow. Fokczyńskiego. Obecnie, ponieważ tow. prezydent Makowski otrzymał lepszą posadę w Poznaniu, w banku Spółek zarobkowych i podobno objął już nawet urządowanie, rada ma nowy kłopot, bo musi myśleć o nowym prezydencie.

Chodzą słuchy, że upatrzone na to stanowisko znów towarzysza Fokczyńskiego, który jest z zawodu nauczycielem szkoły elementarnej, nie odznaczającym się bynajmniej kwalifikacjami, któreby go mogły wysunąć na odpowiedzialne stanowisko.

Alle panowie socjaliści na takie drobne uwagi nie zwracają. Grant, aby gdzie można używać swych ludzi, a czy to będzie z korzyścią dla ogółu, to już fraszka. Nam się wydaje, że najpierw należałoby poczekać decyzji co do wyborów uzupełniających lub nowych, a dopiero później pomyśleć o wyborach władz, tembardziej że wybory te, to wszak szopka i nie więcej, bo wybierają sami socjaliści, gdyż nawet żydzi wstrzymują się od udziału w nich.

Zaiste możemy zapytać, dokąd nadążać macie zamiar ciępliwości ogółu panowie z P. P. S.?

Może nareszcie po obecnej rewolucji, jaką odbywa w magistracie p. Rudolf Skórski, inspektor administracyjny przy

Ministerstwie Spraw Wewnętrznych sprawa naszych władz komunalnych rozstrzygnie się nareszcie.

Kto właściwie rządzi obecnie miastem, niewiadomo, prezydent Makowski bowiem jest już na wylocie, czy też wyjechał zupełnie, cośmy zresztą już dawno przypowiadali, i musiano go aż sprowadzać z Poznania, gdy przyjechał rewident, zapewne więc i sprawy miejskie go mało obchodzą, a inni członkowie magistratu jeszcze mniej dorośli do sterowania nawa gospodarki miejskiej.

Czas ostatni kres już raz położył tym eksperymentom, bo będzie zapóźno.

Chodzą słuchy, nie wiemy o ile wiarogodne, że w ślad za głową, zamierzają ustąpić z magistratu i inni członkowie, zarówno jak z rady, inni znów twierdzą, że poważnie myśli się o forsowaniu kandydatury tow. Fokczyńskiego na prezydenta, co może wywołać jedyne wyraży podziwu dla zarozumiałości P. P. S. o swoich talentach.

Uruchomienie fabryki Herza w Lublinie.

Zarząd fabryki Herza, której część zabudowań i składów spłonęła, podjął starania o jaknajszybsze uruchomienie fabryki. Chcąc zaś równocześnie przyśpieszyć pomocą robotnikom fabryki, którzy w liczbie 240 zostali bez zajęcia i środków do utrzymania, partjami po 55—64 co tydzień angażował ich do zajęć około usunięcia rumowiska i przygotowania fabryki do ruchu. Tym robotnikom, którzy nie znaleźli zajęcia, przyszedł z pomocą rząd przez zasiłki pieniężne.

Związki inteligencji.

Jednocześnie z powstającym w Warszawie Związkiem Naukowo-Literackim zawiązał się w Krakowie Związek Inteligencji polskiej, który jak twierdzą dałoniki, będzie miał zadanie bronić ludzi umysłowe pracujących od swyrodnienia w otoczeniu ciemnoty, płaszczy i domagogli.

Podobno pierwszy myśli takiej organizacji powstała w Kresowie, gdzie założyłno Stowarzyszenie Umysłowe pracujących i ich współpomocników.

